

Un conserge per a l'escola

El creixement que ha experimentat la població de Quart els últims anys també s'ha vist reflectit en l'escola del poble, el CEIP Santa Margarida. Mentre que fa quinze anys dos mestres es feien càrrec de tots els nens i nenes des de P-4 fins a 8è, el centre compta actualment amb 13 mestres que eduquen 179 alumnes. A més, el Departament d'Ensenyament va fer una escola nova, que ha anat creixent fase a fase, i que segurament continuarà fent-ho.

Arran del creixement de l'escola va sorgir la necessitat de disposar dels serveis d'un conserge escolar, una figura que el Consell Escolar ve reclamant des de fa 10 anys a l'Ajuntament sense gaire èxit, ja que la seva resposta sempre ha estat negativa.

Entre d'altres funcions, un conserge pot encarregar-se de mantenir els espais escolars en bones condicions, obrir i tancar les portes del col·legi, atendre el servei de telèfon i correus, fer fotocòpies, arreglar els petits desperfectes del dia a dia escolar,...

Actualment, aquestes funcions són dutes a terme per l'equip directiu i la resta de professors del centre, que hi dediquen un temps que haurien de dedicar a fer correcta i responsablement les seves tasques pedagògiques, de gestió, organització i coordinació de l'activitat del centre. La manca d'un conserge també obliga al professorat a controlar els desperfectes que es van produint a l'escola i a instar contínuament l'Ajuntament perquè se solucionin.

D'altra banda, veiem que altres institucions o activitats municipals adreçades al poble disposen d'una persona, contractada per l'Ajuntament, que coordina les seves funcions. I per què l'escola no? No està demostrada la seva necessitat?

Queda a criteri de cadascú el fet de pensar si l'escola del nostre municipi està degudament atesa o si cal que entre tots ens plantejem la manera de poder fer algun canvi en aquest tema. ■

Consell Escolar del CEIP Santa Margarida

Baldufets a la piscina durant les vacances d'estiu del 2000.

Els nens i nenes de la llar d'infants "La Baldufa" de Quart ja hem començat el segon curset de natació del curs 2000-2001.

Tots els dimecres a la tarda sortim agafats de la corda, cada un amb la seva motxilla a l'esquena amb els estris que necessitem per a la piscina, i xino-xano, acompanyats de les educadores, ens dirigim cap al bus que ens espera a davant de "Cal Niñu", per portar-nos fins a la piscina de Caldes.

Ja fa molts anys que la llar d'infants inclou aquesta activitat dins la programació, i cada any té més acceptació. Malgrat que al començament de curs algun pare o mare no ho veu gaire clar, això de portar-nos a nedar "tan petits", gairebé sempre acaben per apuntar-nos-hi a tots/es. Què ho fa?

Doncs, que ens ho passem molt bé!

Els pares i les mares se n'adonen que:

Nedar és un plaer, les sensacions i percepcions del cos dins la piscina són noves i úniques per a nosaltres (no és el mateix que la banyera, no...).

Assolim molts aprenentatges, tant pel que fa al coneixement del nostre cos, com de noves destreses i hàbits d'autonomia. Uns poquets ja ens vestim i desvestim tot sols, la majoria ajudem el que podem, no cal dir que les educadores tenen una bona feinada als vestuaris, però sempre diuen que l'esforç val la pena.

Treballem molt la psicomotricitat amb tots els exercicis que les monitores de piscina ens proposen, tant individualment com en petit grup, disposem de molt material per jugar i tenir seguretat en un mitjà nou per nosaltres com és l'aigua (pilotes, tubs de goma, "manguitos", etc.).

Ens iniciem en els principis més bàsics de la natació, i a través del joc, instruccions i exercici assolim al final del curset una mica de control del nostre cos dins l'aigua.

A fi de curs, quan anem a colònies, les educadores i monitores sempre diuen que es nota molt que hem fet els curssets de natació perquè no només no tenim "por" a l'aigua, sinó que en sabem gaudir i demostrarem que hem assolit un mínim d'autonomia, és a dir, que ja hem fet el primer pas per aprendre a nedar de debò.

El nostre estil és molt peculiar, qui sap si més endavant algú de nosaltres serà especialista en papallona, braça, esquena... De moment, estem molt contents de fer tots aquests aprenentatges, i convençuts que no cal deixar-ho per a més endavant.

De nedar, ja ho sabeu i tothom ho diu: com més aviat se n'aprèn més fàcil és. Doncs nosaltres prediquem amb l'exemple. Què us sembla?

Salutacions dels baldufets! ■